U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Barbary Pořízkové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **nezl. K. I.,,** zastoupeného zákonnou zástupkyní: M. A., zastoupeného Mgr. Pavlínou Zámečníkovou, advokátkou se sídlem Příkop 8, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 9. 2007, č. j. OAM-865/VL-07-P13-2006, ve věci mezinárodní ochrany, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 28. 3. 2008, č. j. 29 Az 64/2007 - 42,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Ustanovené zástupkyni stěžovatele, Mgr. Pavlíně Zámečníkové, advokátce se sídlem Příkop 8, Brno, **se** odměna za poskytnutou právní službu **nepřiznává.**

Odůvodnění:

Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhá zrušení shora uvedeného rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán“), ze dne 10. 9. 2007, č. j. OAM-865/VL-07-P13-2006, jímž mu nebyla dle ust. § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České

republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), udělena mezinárodní ochrana.

Stěžovatel v podané kasační stížnosti napadá rozhodnutí krajského soudu z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Tyto důvody stěžovatel blíže nekonkretizoval, pouze je doplnil o citaci příslušných ustanovení soudního řádu správního.

Nejvyšší správní soud proto usnesením ze dne 23. 7. 2008, č. j. 9 Azs 53/2008 - 63, vyzval ustanovenou zástupkyni stěžovatele advokátku Mgr. Pavlínu Zámečníkovou, aby v souladu s ust. § 37 odst. 5, větou první, a ust. § 106 odst. 3 s. ř. s. odstranila nedostatky kasační stížnosti, tj. v souladu s ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. uvedla, z jakých důvodů a v jakém rozsahu napadá stěžovatel rozhodnutí krajského soudu. Ke splnění uložené povinnosti jí stanovil lhůtu jednoho měsíce ode dne doručení shora citovaného usnesení. Uvedené usnesení rovněž obsahovalo poučení, že nebude-li kasační stížnost ve shora uvedené lhůtě doplněna nebo opravena a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o této kasační stížnosti podle ust. § 37 odst. 5, věty druhé, s. ř. s. usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek.

Z obsahu soudního spisu vyplývá, že shora označené usnesení Nejvyššího správního soudu bylo zástupkyni stěžovatele doručeno dne 28. 7. 2008. Na obsah předmětného usnesení nebylo do dnešního dne nijak reagováno a kasační stížnost nebyla doplněna.

Podle ust. § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Za výše popsané situace, kdy stěžovatel ani jeho ustanovená zástupkyně na výzvu soudu nedostatek kasační stížnosti neodstranili a v řízení nelze pro tento nedostatek pokračovat, Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ust. § 37 odst. 5, § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ve spojení s ust. § 120 s. ř. s., usnesením odmítl, když stěžovatel byl ve shora citovaném usnesení Nejvyššího správního soudu o následcích neodstranění vad kasační stížnosti výslovně poučen (ust. § 106 odst. 1 a § 37 odst. 5 s. ř. s.) (shodně též usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 2 Ads 29/2003 - 40, publikované pod č. 6/2003 Sb. NSS).

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ust. § 120 s. ř. s., dle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Stěžovateli byla pro řízení o kasační stížnosti ustanovena zástupkyní advokátka; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (ust. § 35 odst. 8, § 120 s. ř. s.). V dané věci však Nejvyšší správní soud zástupkyni stěžovatelky odměnu za zastupování nepřiznal, neboť ustanovená zástupkyně neuvedla, jaké úkony v tomto řízení vykonala, a ani z obsahu soudního spisu nevyplývá, že by tato nějaký úkon právní služby, za který by jí dle ust. § 11 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, náležela odměna, vykonala.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. září 2008

JUDr. Radan Malík
předseda senátu